

TANEC BEZ HRANIC 2009

V blízkosti Orlické přehrady se v období 1. – 15.8. konala jedna z nejočekávanějších tanečních stáží v České republice.

Soustředěné pohledy, oblepená chodidla, nezaměnitelná vůně baletizolu, stovky tanečníků lačných po lekcích takových pedagogů jako je Michèle Assaf, Terry Beeman, Michele Oliva, Florence Meregalli,...takový byl dvanáctý ročník Tance bez hranic.

„Pět, šest, sedm, osm,...“ ozývá se sálem ve třech světových jazycích, jen jeden je však srozumitelný všem přítomným, jazyk těla. Tanečníci se snaží uchopit rukopisy jednotlivých lektorů, najít v nich kousek sebe, a vytvořit tak něco jedinečného. Každý se svým výkonem podílí na atmosféře hodiny, každý má možnost posunout své hranice. V prvním týdnu zazářili Michèle Assaf, Joshua Pelatzky a Michele Oliva, hvězdy tanečního nebe, jež můžeme vídat na předních stážích po celém světě. Svou energií a dokonalostí vedli všechny k dosažení jejich maxima. Vyžadovali techniku, výraz, osobitost. V každé rozcvičce, diagonále i variaci, se snoubily různé styly a přístupy, které rozšiřovaly obzory tanečníků i repertoár jejich těl.

Uprostřed týdne měli tanečníci možnost dozvědět se o svých lektorech více prostřednictvím večerní diskuze. Kromě otázek zaměřených čistě na profesní život, zazněly i dotazy osobnějšího rázu. Lektori ochotně odpovídali i na ně a dovolili tak tanečníkům dostat se k nim mnohem blíž. Michèle Assaf například hovořila o své spolupráci s Mickem Jaggerem, Mariah Carey, Michaellem Boltonem, o choreografickém vedení mnoha oper, bezpočtu natočených reklam, o své produkční společnosti i o svém rodinném životě. Joshua Pelatzky, držitel cen Americké akademie Mladý choreograf roku a Choreograf roku, vyprávěl o svých začátcích, inspiraci, motivaci a trémě. Michele Oliva šokoval zprávou, že tančit začal až ve svých 20 letech, protože se do té doby plně věnoval fotbalu.

Poslední večer patřil tradičně udělování stipendií na příští ročník stáže, překvapením letošního roku však byla i stipendia další, Michèle Assaf podarovala několik tanečníků například stipendii na lekce v prestižním newyorském Broadway Dance Center, na workshopy pořádané organizátory soutěže So You Think You Can Dance, na mezinárodní stáž World Dance Movement a další události světového formátu.

Jsme v půlce

Sobotní den se odehrál ve znamení relaxace a nabírání sil do dalšího náročného týdne. Neděle pak otevřela druhou polovinu stáže, kterou provázela neméně silná kombinace lektorů modern jazz dance a contemporary. Hodiny vedli Terry Beeman, Nikki Blakeslee a Florence Meregalli.

Terryho Beemana není třeba představovat, přibližme si tedy průběh lekcí tohoto tanečníka, choreografa, režiséra, návrháře, producenta a všestranného performerera. Jeho rozcvičky jsou založené na józe, již se několik let věnuje. Postupně si vytvořil vlastní styl jógy založený především na síle a výdrži, jógu kombinuje s prvky baletní a jazzové techniky. Svým zápallem pro tanec a nepřístupností ke kompromisům dovedl tanečnický na pokraj jejich schopností a umožnil jim je dalece překročit. Nikki Blakeslee, ovlivněna mnohaletou spoluprací s Beemanem, využívá pro rozcvičení rovněž především jógu, avšak zaměřenou na zvýšení flexibility. Své variace zakládá především na klasické technice a nebojí se použít i vážnou hudbu. Nikki je nesmírně energická a dokáže všechny během lekce povzbudit a motivovat. Francouzským contemporary dýchala stage při hodinách Florence Meregalli. Florence je vynikající pedagog, zkušený tanečník a pozitivní člověk. Při jejích hodinách poznáváte své tělo a učíte se výrazu a pohybům typickým pro modernu.

Po krásně namáhavých lekcích tanečníci opět dostali možnost uvolnit se a zeptat se trojice lektorů na to, co je zajímá. Terry Beeman se svěřil, že vystupoval jako model pro značky Gap, Gucci, Adidas ad., že spolupracoval s Madonnou, Paulou Abdul, Whitney Houston a že až se vrátí do Los Angeles bude připravovat show pro Mariah Carey. Florence Meregalli sklídila potlesk za svou spolupráci s handicapovanými tanečnický a Nikki Blakeslee ohromila vyprávěním o své všestranně nadané umělecké rodině.

Poslední hodiny čtrnáctidenního maratonu si chtěl každý naplno užít. Vytvářely se nové variace, dokončovaly a opakovaly ty předešlé, blížil se poslední večer. Po udělení stipendií a rozloučení se s lektory následovala závěrečná party, na níž měli tanečníci možnost povídat si s pedagogy osobně, zhlédnout fotografie z celého týdne a vychutnat si poslední okamžiky stáže, na které se tančilo skutečně bez hranic.

Přestože oficiálně je Tanec bez hranic 2009 ukončen, v paměti všech účastníků bude ještě dlouho přetrvávat. V Salesiánském divadle se navíc 4. září koná představení, kde tanečníci předvedou všechny nastudované variace a ostatní tak budou mít možnost stát se součástí jejich letního zážitku. Všichni jsou srdečně zváni. Bližší informace naleznete na oficiálních stránkách stáže www.tanecbezhranic.cz.

Na závěr si můžete přečíst rozhovor s osobou, stojící za vznikem akce, která každoročně přiláká stovky tanečníků. Nejen o letošním Taneci bez hranic jsem si povídala s organizátorkou celého workshopu, Majkou Piskořovou Veselou.

Organizujete největší taneční stáž svého druhu u nás, na jedinečné ploše, za účasti nejvyhledávanějších lektorů. Co Vás vedlo k tomu si vzít takové takzvané velké sousto?

Dlouhá léta jsme jezdili na podobnou stáž do Itálie a prožívali úžasné chvíle se špičkami světového jazzového a moderního tance. Bylo to velice finančně nákladné, ale čerpali jsme z toho inspiraci celý rok. Tam nás napadlo, že zorganizujeme takovou stáž u nás pro všechny naše studenty i pro ostatní tanečníky. Začínali jsme v malém, ale z každého roku jsme se poučili a stáž se stále vyvíjela. Před čtyřmi lety jsme změnili celou koncepci. Našli jsme rekreační středisko, pořídili velký stan a pružnou podlahu a přestěhovali Tanec bez hranic mimo Prahu. Díky tomuto kroku se lekcí mohlo zúčastnit více tanečníků a mohli jsme si dovolit pozvat stejné taneční hvězdy, jako jezdili do Itálie.

Jak dlouho trvá příprava takové stáže?

Dá se říct že celý rok. Do prosince dojednáváme lektory, abychom v lednu mohli spustit přihlašování, největší přípravy jsou však pochopitelně během července.

Když jste zmínila lektory, jak docílit toho, že pedagogové z Ameriky, Itálie a Francie přijmou nabídku učení v naší malé republice?

Většinu lektorů znám dlouho a máme dobré vztahy. Je pro ně zajímavé podívat se do Prahy, poznat nové lidi i prostředí. Je pravda, že jsou trochu překvapení, když je pak dovezeme do lesa, ale snažíme se jim snést modré z nebe, aby se k nám rádi vraceli.

Máte od nich nějakou zpětnou vazbu? Jejich názory, pocity...

Jsou nadšení z našich tanečníků, z energie, kterou jim tanečníci vrací. Shodují se, že atmosféra, která provází zdejší lekce, jinde není. Díky tomu dokáží přežít i komáry, vosy, bouřky a podobně.

A co váš názor, jste s letošním workshopem spokojená?

Jsem ráda, že dokážeme našim lidem umožnit tuto výjimečnou zkušenost. Emoce a atmosféra, kterou na lekcích prožíváme je pro náš organizační tým odměnou za naši práci.

Můžeme se tedy těšit na Tanec bez hranic i v příštím roce?

Určitě. Tanec bez hranic má mnoholetou tradici a doufáme, že budeme moci i v dalších letech prožívat takové úžasné taneční léto.

Děkuji za rozhovor a těším se na další setkání.

Diana Benediktová